

(המשך מעמוד 11)

הוא וסאר שותפים, ומסתייגים ממנו משהו. שטיינקה חוזר לגרמניה. ורדי שמע לאחר כמה ימים מירידתו, לאה פין, כי סאר הצליח לסדר את מי שהיה נציג בנק הפועלים ביוהנסבורג, אברהם מוניץ, והוציא ממנו 250 אלף ראנדלים במירמה.

השיטה היתה פשוטה ביותר. לאורח בדרום-אפריקה, שרצה להחליף באופן בלתי-תחוקי ראנדלים במטבע אחר, נאמר כי ישלח נציג אישי שלו לגרמניה. הנציג יקבל בייטחון לכסף בצורת המחאה בנק איתו, ויפתח על שמו חשבון בסניף בנק דרודנר באופנבך, כדי שיופקד בחשבון המטבע המקומי. כאשר הנציג יאשר בטלפון לדרום-אפריקה כי הכל כשורה, ימסרו בדרום-אפריקה את הראנדלים. עם המסירה יישלח טלקס לאופנבך למישרד אופאל, שיאשר כי הראנדלים נמסרו, ואז יופקד הכסף בחשבון הבנק ותוחזר הערבות ביצורת המחאה.

מוניץ הגיע לגרמניה עם ייצוג של לקוח של הבנק, שרצה להוציא 250 אלף ראנדלים, וטען כי אם העסקה תעבוד יפה הוא יוכל להוציא עד 1.5 מיליון ראנדל לחדש מלקוחות שלו. מוניץ ביקר במישרד רדי אופאל, התרשם מההידור, קיבל המהמרה בנקאית כביטחון, פתח חשבון, הוריד בטלפון כי הכל בסדר, והמתין לטלקס המאשר את מסירת הכסף. אלא שהגיע טלקס המודיע כי הכסף לא נמסר. כיוון שבטלפון אסור לדבר על עניינים כאלה, הציע שטיינקה למוניץ כי יסע חזרה לברר מדוע לא נמסר הכסף. מוניץ חזר ליוהנסבורג וגילה כי הכסף אכן נמסר, והלקוח ראה בעיניו כי שולחים טלקס עם הודעה על מסירת הכסף. הסתבר כי בדרך למירמה הוחלף הטלקס באחר, שי בו נאמר כי הכסף לא נמסר. בינתיים סגר שטיינקה את חשבון הבנק שפתח, השמיד את המחאה, ולמוניץ לא נותר דבר לעשות. שכן כל העסקה היתה בלתי-תחוקית. כאשר גורע הדבר לוורדי הוא הלך לשמעון לברר מה קרה, ואז התברר לו כי שמעון ויוסף יצאו בעצמם ליוהנסבורג ביולי 1976, יחד עם עורכי-הדין אליהו קידר. התברר כי שמעון ויוסף אי-גנו דרך משלהם להוצאת הראנדלים מדרום-אפריקה, באמצעות פתחיה שרשינסקי וקוקי מנדוזה, ונישלו את ורדי מחלקו בשלל. ורדי כתב מיכתב למשטרת דרום-אפריקה, בו מסר תיאור מלא של הפרשה. מוניץ נעצר (הוא חבוש בכלא קרוב ל-שנה ומישפטו טרם הסתיים) וסאר נמלט מהמקום בעזרת מנדוזה.

איך

לנקום

מעון ויוסף חזרו ארצה והחליטו לנקום בוורדי. שפנה למשטרה וביקש את הגנתה. זו הגנה עליו תחילה, אך אחרי זמן הסירה את הגנתה. ורדי ברח לבלגיה.

פאר ושטיינקה מצאו תחליפים למוניץ, המשיכו במלאכה ואף שיכללו אותה. ה' קורבן המיועד היה מובא למישרד של עורכי-דין באופנבך, בשם הנס נאטר, ושם היה משתכנע ומטלפן למסור את הכסף. בשיטה זו הוציאו במירמה בחודשים יוני-ספטמבר 1976 בלבד את הסכומים הבאים: פעם אחת 400 אלף ראנד, פעם 250 אלף ראנד, שלוש פעמים 100 אלף ראנד ופעם אחת מיליון ראנד. סך הכל היה השלל שני מיליון ראנד, שכולם נשארו בידי שמעון ויוסף.

כיוון שלפני חודשיים ברח שטיינקה מאשתו בחברת מזכירתו, בירגיט, סיפרה זו כי בעלה קיבל משמעון ויוסף רק 40 אלף דולר, ולכן הוא רוצה לנקום בהם. היא סיפרה כי פרט לעורכי-הדין קידר, פעל כעורכי-דין בפרשה גם ישראלי נוסף, פינחס קליינר, שהוציא את הכסף של יו' סף עמיאל מחשבוננו בשווייץ. והיה קשור לבעלה בהרבה עסקים ואף שהה בדרום-אפריקה זמן קצר (עורכי-הדין קליינר אי-שר ביקור של יומיים בדרום-אפריקה, ו' סירב לדבר על הוצאת הכספים של עמיאל משווייץ). איגריד טענה כי בעלה ה' אירה חסתיכל, ומישרד החברה שלו סגורים. היא סיפרה כי פגשה כמה פעמים את עורכי-הדין קידר בחברת שמעון, יוסף וצבי פאר, במלון קרלטון.

עד כאן פרטי העלילה הראשונה בהיס'טוריה של הפשע הישראלי, שהגיע לרמה בינלאומית. אולם עסקי הונאה אלה הם פשוטים וחיוורים לעומת ההונאות הגדולות האחרות, שעליהן יסופר בהמשך.

וגאל לכיכב

למען התענוג

EUROPA

תערובת אירופאית

דל ניקוטין בעשון

EUROPA

מנה כחול לבן סמל תוצרת ישראל